

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3306/22-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice – specijalistice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zvonimira Muse iz Vukovara, Kolodvorska 27, kojeg zastupa opunomoćenik Antonio Volarević, odvjetnik u Zagrebu, Palmotićeve 4, protiv tuženika Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Uprave za ljudske potencijale, Službe disciplinskog sudovanja, Odjela prvostupanjskog disciplinskog sudovanja, Svilajska 35, Osijek, radi udaljenja iz službe, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 2 Usl-123/2022-7 od 10. svibnja 2022., na sjednici vijeća održanoj 7. prosinca 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tuženika i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 2 Usl-123/2022-7 od 10. svibnja 2022.

Obrazloženje

1. Presudom Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 2 Usl-123/2022-7 od 10. svibnja 2022. poništeno je rješenje tuženika klasa: UP/II-114-04/21-03/32, urbroj: 511-01-158-21-4 od 27. prosinca 2021. (točka I. izreke presude), poništeno je rješenje Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Vukovarsko-srijemske, broj: 511-15-01/2-UP/I-10-6/21 od 24. studenog 2021. (točka II. izreke presude), naloženo je tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn u roku od 30 dana računajući od pravomoćnosti odluke o troškovima spora (točka III. izreke presude), te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora iznad iznosa od 6.250,00 kn (točka IV. izreke presude).
2. Protiv navedene presude tuženik je podnio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitnih povreda pravila sudskog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da je propuštanjem suda da navede razloge zbog kojih ne prihvaća stajališta tuženog glede konkretne odluke Ustavnog suda, ali i glede prigovora o neprimjenjivosti kolektivnog ugovora na sindikalnog povjerenika sindikata koji nije potpisnik tog ugovora, povrijeđena odredba

članka 60. Zakona o upravnim sporovima, odnosno povrijeđeno je pravo na žalbu tuženiku jer mu je zbog izostavljanja razloga za pobijanu presudu, odnosno razloga radi kojih je njegova argumentacija odbačena, mogućnost žalbe dopuštena samo formalno, ali ne i suštinski. U žalbi obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je neosnovana argumentacija prvostupanjskog suda u pogledu istaknutih prigovora tijekom postupka. Napominje da je sudska praksa o neprimjenjivosti odredbe o sindikalnoj zaštiti na sindikalne povjerenike, čiji sindikati nisu potpisnici kolektivnog ugovora, je jasna i ustaljena, te u tom smislu upućuje na odgovarajuće odluke Upravnog suda u Splitu i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Napominje da iako nije relevantno za pravilnu primjenu prava u ovom predmetu, tuženik je kao poslodavac tužitelja (MUP RH) posredno (putem PU) obaviješten o osnivanju sindikata, ali ne i o tužiteljevoj svojstvu sindikalnog povjerenika. Smatra da tužitelj zlorabi i pogrešno tumači pravo na sindikalni imunitet, a niti jedno pravo se ne može priznati ako se ide za postizanjem cilja koji je suprotan svrsi donesene pravne norme. Nadalje, ističe da je prvostupanjski sud kontradiktoran kada tvrdi da tuženik nije utvrdio sindikalni status, pa je to potrebno učiniti, a zatim tvrdi da je tuženik odnosno donositelj rješenja trebao pribaviti suglasnost sindikata za udaljenje tužitelja iz službe. Dakle, prvostupanjski sud smatra da bi javnopravno tijelo trebalo naknadno utvrđivati činjenicu za koju sud smatra da je utvrđena, iako je potpuno nejasno na kojem dokazu sud temelji svoje utvrđenje. Ukazuje i da pravo na sindikalni imunitet nije ljudsko pravo propisano i zaštićeno ustavom ili Konvencijom o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, već se radi o zakonskom pravu koje se ostvaruje pod određenim uvjetima te nije apsolutno. Naime, kad obavlja sindikalnu aktivnost sindikalni povjerenik ne smije kršiti zakon i nanositi štetu ugledu policije, a u konkretnom slučaju tužitelj je protupravno i javno nastupao bez suglasnosti MUP-a i pritom iznosio neistinite i neprimjerene izraze: "segregacija", "diskriminacija", "ucjena", stvarajući dojam da se u MUP-u svjesno i grubo krše propisi na štetu policijskih službenika. Sama činjenica da je netko imenovan za sindikalnog povjerenika ne omogućava mu da nekažnjeno krši zakon i pravila službe jer bi time dvostruko bile povrijeđene ustavne odredbe o jednakosti svih pred zakonom, odnosno neki policijski službenici (sindikalni povjerenici) bili bi zaštićeni od sankcija iako su prekršili zakon, dok bi u odnosu na osobe i institucije, koje su predmet njihovih neutemeljenih optužbi, izostala pravna zaštita i satisfakcija zbog ugrožavanja njihovog ugleda. Cilj sindikalnog imuniteta je zaštititi (samo) određeni broj sindikalnih povjerenika od šikaniranja zbog sindikalnog rada, što podrazumijeva da rukovoditelji ne mogu disciplinski goniti sindikalne povjerenike kad sukladno zakonu propituju i osporavaju odluke rukovoditelja i MUP-a, ali ne podrazumijeva da sindikalni povjerenici u svom radu mogu koristiti nezakonita sredstva i teško štetiti ugledu policije. Tuženik predlaže da ovaj Sud poništi osporenu presudu odnosno istu preinači na način da odbije tužbu i potvrdi osporeno rješenje tuženika.

3. Tužitelj u odgovoru na žalbu navodi da su navodi žalbe u cijelosti paušalni i neosnovani te upućuje na odredbu članka 96a Zakona o državnim službenicima i to stavak 3. koji propisuje da se protiv sindikalnog povjerenika ne može bez suglasnosti sindikata pokrenuti postupak zbog povrede službene dužnosti. Dakle, uvjet za udaljenje iz službe je pokretanje disciplinskog postupka, a ako isti postupak nije pokrenut na zakonit način (nema suglasnosti sindikata) kako onda udaljenje iz službe na temelju nezakonito pokrenutog disciplinskog postupka može biti zakonito. Tužitelj

predlaže da ovaj Sud odbije žalbu tuženika te u cijelosti potvrdi prvostupanjsku presudu.

4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitujući pobijanu presudu sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21), u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

6. Prema ocjeni ovoga Suda pobijana presuda prvostupanjskog suda ne može se ocijeniti nezakonitom, niti po jednoj osnovi propisanoj odredbom članka 66. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima.

7. Naime, neosnovan je prigovor bitne povrede pravila postupka, jer je člankom 66. stavkom 2. Zakona o upravnim sporovima jasno propisano da bitna povreda pravila sudskog postupka postoji kada upravni sud u tijeku spora nije primijenio ili je nepravilno primijenio odredbe Zakona o upravnim sporovima, a to je utjecalo na donošenje zakonite i pravilne presude.

8. Ovaj Sud otklanja prigovore tuženika u žalbi da bi došlo do takve bitne povrede pravila sudskog postupka zbog manjkavog obrazloženja presude glede odlučnih činjenica, odnosno postojanja nedostataka zbog kojih se presuda ne bi mogla ispitati. Naime, prema ocjeni ovoga Suda neosnovani su prigovori u žalbi u odnosu na sadržaj osporene presude prvostupanjskog suda, jer presuda sadrži sve propisane elemente iz članka 60. Zakona o upravnim sporovima te je u smislu odredbe članka 60. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima dostatno obrazložena pa se otklanja bilo kakva sumnja u arbitrarnu i samovoljnu primjenu mjerodavnog prava.

9. Prema stanju spisa predmeta proizlazi da je prvostupanjski sud, uzimajući u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i činjenice koje je utvrdio uvidom u dokumentaciju priloženu u tijeku spora, sukladno ovlaštenju iz članka 33. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima, nakon održanog ročišta, čime se smatra da je strankama u smislu odredbe članka 6. Zakona o upravnim sporovima dana mogućnost očitovanja o svim činjeničnim i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje predmetnog upravnog spora, pravilno zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan te poništio rješenje tuženika i tijela prvog stupnja i naložio tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn, dok ga je sa preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova odbio.

10. Prema podacima u spisu predmeta dostavljenim ovom Sudu uz žalbu proizlazi da je rješenjem tuženika od 27. prosinca 2021. odbijena žalba tužitelja i potvrđeno rješenje o udaljenju iz službe od 24. studenog 2021., kojim je tužitelj udaljen iz službe s danom 24. studenoga 2021. do okončanja disciplinskog postupka zbog teže povrede službene dužnosti, na temelju odredbe članka 112. stavka 2. i 3. Zakona o policiji, a s obzirom da postoji osnovana sumnja da je tužitelj počinio težu povredu službene dužnosti iz članka 96. stavka 1. točke 7. Zakona o policiji jer je na javnom skupu u Vukovaru te objavama na društvenim mrežama koristio neprimjerene izraze i neprovjerene konstatacije koje teško štete ugledu službe pa ga je zbog toga bilo opravdano udaljiti iz službe.

11. Nadalje, iz podataka u spisu proizlazi da je 22. studenog 2021. Policijska uprava Vukovarsko-srijemska primila obavijest o osnivanju sindikata Slobode, prava i jednakosti policijskih službenika pa je poslodavac tužitelja tada i obavješten o osnivanju predmetnog sindikata. Međutim, sporan je sindikalni status tužitelja te da li

je Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske na odgovarajući način obavješteno o sindikalnom statusu tužitelja, kao i činjenica sindikalnog statusa tužitelja koja je trebala biti cijenjena prilikom donošenja pobijanih odluka tuženika i prvostupanjskog tijela.

12. Prema ocjeni ovoga Suda, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da u provedenom postupku nije utvrđen sindikalni status tužitelja, a tuženik se u svojoj odluci nije niti upustio u utvrđivanje stvarnog sindikalnog statusa tužitelja što opravdano smatra nezakonitim, jer iako udaljenje iz službe predstavlja zaštitno sredstvo u interesu službe, u okviru te mjere položaj posebne zaštite imaju sindikalni povjerenici pa je iz tog razloga bilo potrebno na odgovarajući način utvrditi sindikalni status tužitelja. Naime, iako je tuženik raspolagao sa određenim dokazima o osnivanju sindikata i statusu tužitelja u tom sindikatu, kao i statusu tog sindikata čiji je član tužitelj, te činjenice nije uzeo u obzir prilikom donošenja odluke nego je općenito naveo da nije obaviješten na odgovarajući način o sindikalnom statusu tužitelja, a isto tako pogrešno je naveo da sindikalni status tužitelja nije bitan u postupcima udaljenja iz službe.

13. Dakle, protiv sindikalnog povjerenika ne može se bez suglasnosti sindikata pokrenuti disciplinski postupak niti se bez te suglasnosti može udaljiti sindikalnog povjerenika iz službe zbog pokretanja disciplinskog postupka, pa je pravilno stajalište prvostupanjskog suda da je u konkretnom slučaju trebala biti pribavljena suglasnost sindikata jer se tužitelj na odgovarajući način poziva na svoj status i prije pokretanja samog postupka.

14. Prema ocjeni ovoga Suda, prvostupanjski sud je na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio mjerodavno materijalno pravo, odnosno odredbe Zakona o policiji („Narodne novine“ 34/11. – 66/19.), Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“ 92/05. – 38/13.), te osnovano zaključio da pobijana odluka tuženika nije zakonita te je presudom usvojio tužbeni zahtjev i poništio odluku tuženika i tijela prvog stupnja na temeljem odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima.

15. Žalbeni navodi tuženika ne predstavljaju pravno relevantne prigovore koji bi utjecali na drugačije rješenje ove upravne stvari, zbog čega ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje žalbe.

16. Kako tuženik razlozima navedenima u žalbi nije doveo u sumnju zakonitost pobijane presude, niti je ovaj Sud utvrdio postojanje razloga na koje pazi po službenoj dužnosti, trebalo je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, žalbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 7. prosinca 2022.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Mirjana Juričić

Broj zapisa: **eb313-188d2**

Kontrolni broj: **037c2-26d24-980b2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirjana Juričić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.